Černá růže - Argema

Já sáhnul až na dno
už tyhle stoly znám
a za každou chvilku zapomnění
všechno co mi zbylo dám.
Proto saju a tančím
noční bary zavírám,
že mi vlastně vůbec nechybíš sám sobě nalhávám.
pyšný a chladný
možná byl jsem jako stín
jako černá růže v trní na tom zámku ospalým.
v té košile jsi spávala to je tím posledním
co po tobě tu zbylo co voní tělem tvým

Žár cítíš černá růže uvadá
na prah pýcha v rukou hoří
mezi prsty propadá
sám bloudíš nocí slzy ukrýváš
pro košilky s její vůni
hlavu k spánu ukládal.

Viděl jsem světlo na konci tunelu,
já cítil teplo po letech mrazů.
Snad byl to sen,
jak byla v noci tma,
do tvých ruk bez lásky,
kruté být probuzen.

jsem jaký jsem a často ještě horší
tam kde končí den
můj život začíná
bláznivé hry a dívky stále krásné
jsem jaký jsem mě nikdo nezmění

když měsíc večer slunce střídá
vycházím ven s kytarou
 hraju sám a přitom zpívám
snad pro dívku neznámou
potkal jsem už hodně dívek,
žádnou na srdci nenosím
ne ještě ne
jak je změnit zatoužím zatoužím
jsem jaký jsem a často ještě horší tam kde končí den můj život začíná
bláznivé hry a dívky stále krásně jsem jaký jsem mě nikdo nezmění